GAZETA KRAKOWSKA

N^ro^ 31.

Z KRAKOWA DNIA 16. KWIETNIA 1817 Roku WE SZRODĘ.

Z Warszawy d. 8 Kwietnia.

Wypis z Rozkazow dziennych do woyska Polskiego Jego Cesarzewicowskiey Mości W. X. Konstantego.

Dnia 2 Kwietnia 1817.

Za Naywyższym Rozkazem.

Przykommenderowany zostaie.

Do korpusu artylleryi. Dotychczasowy Dowódca brygady lekkiey artylleryi konney, Pułkownik Hurtig.

Przeznaczeni zostaią.

W korpusie artylleryi i Inżyniierów: Dowódca kompanii 4tey lekkiey artylleryi pieszey, podpułkownik Schubert, do kommenderowania brygadą lekką artylleryi konney.

Z kompanii 2giey pozycyyney artylleryi pieszey, kapitan Buialski, do kommenderowania kompaniią 4tą lekką artylleryi pieszey.

Przeznaczony zostaie.

Z korpusu Inwalidów: Umieszczony w tymże korpusie Rozkazem dziennym, z dnia 13 Marca r. b. podpułkownik Godlewski, do korpusu Weteranów, z przeznaczeniem do kommenderowania kompaniią 8mą.

Otrzymuią dymissyie z pensyią.

W piechocie: z pułku 4go strzelców pieszych, kapitan Jan Kosmowski.

W korpusie żandarmeryi: kapitan Kazimierz Olexiński, z pozwoleniem noszenia munduru.

Wykreślony zostaie z Kontrol.

W korpusie artylleryi i Inżyniierów: Z korpusu inżynierów, kapitan Jan Cieciszowski, zmarły w dniu 25 Marca r. b.

Otrzymuie pozwolenie noszenia munduru.

W ieździe: Ogłoszony do dymissyi Rozkazem dziennym z dnia 10 Lutego r. b kapitan Puciatycki, z pułku 3go Ułanów.

Dnia 3 Kwietnia.

Za Naywyższym Rozkazem.

Są mianowani Podporucznikami na mieysce wakuiące, z szkoły Podchorążych.

W Sztabie głównym: Do części kwatermistrza Jeneralnego: Z teyże części, konduktor Józef Hiż; z pułku 4go piechoty liniiowey Julijan Jaraczewski.

W piechocie: Do pułku 1go liniiowego: Z tegoż pułku, Sierżant starszy, Tomasz Galewski; z pułku 3go liniiowego Sierżant Jan Płachecki; z pułku 1go liniiowego, Sierżanci; Jakób Suchorzewski,

Stanisław Gucewicz i Xawery Filipkowski.

Do pułku 2go liniiowego: Z tegoż pułku podchorąży Józef Grabiński; z pułku 7go liniiowego podchorąży Ignacy Solarski, i Sierżant starszy Franciszek Wyganowski; z pułku 2go liniiowego, Sierżant starszy Walenty Nowowieyski; z pułku 7go liniiowego, Sierżant starszy Kazimierz Korzon.

Do pułku 3go liniiowego: Z pułku 4go liniiowego, podchorąży Jakób Murzynowski; z pułku 3go liniiowego, Sierżant starszy Tomasz Wiśniewski, i Sierżanci Wilhelm Lipiński i Tadeusz Van der Noot.

Do pułku 4go liniiowego: Z bataliionu grenadyierów gwardyi, podchorąży Erazm Wierciński; z pułku 4go liniiowego, podchorąży Stanisław Lukasiński; z pułku 8go liniiowego, Sierżant Józef Górski; z pułku 4go liniiowego, Sierżant Antoni Gerszt, z pułku 8go liniiowego, Sierżant Józef Swięcicki.

Do pułku 5go liniiowego: Z pułku 8go liniiowego, Sierżanci starsi: Baltazar Łabędzki, Alexander Brzeziński i Józef Iurułowicz; z bataliionu grenadyierów, gwardyi, Sierżant starszy Wilhelm Nieszkowski.

Do pułku 6go liniiowego: Z tegoż pułku, podchorąży Józef Czartoryski i Sierżant starszy Woyciech Rzeplański; z pułku 2go strzelców pieszych, Sierżant starszy Jan Bauer; z pułku 6go liniiowego, Sierżant starszy Józef Wróblewski.

Do pułku 7go liniiowego: Z tegoż pułku, podchorąży Roch Salupowicz; Sierżant starszy Grzegorz Maslański i podchorążowie Zygmunt Koldowski i Józef Michałowski.

Do pułku 8go liniiowego: Z tegoż pułku, podchorążowie Ignacy Pogonowski, i Felix Lipski; Sierżant Ignacy Mieszkowski i Sierżant starszy Wawrzyniec Gołębiowski.

Do pułku 1go strzelców pieszych: Z tegoż pułku, podchorążowie: Melchior Lutomski, Bonawentura Zandrowicz i Sierżant starszy Ian Zagrodzki; z bataliionu strzelców pieszych gwardyi, Sierżanci starsi: Hippolit Krokowski, Jan Meyzner i Piotr Rzemiński; Sierżanci: Karol Sławęcki, Wincenty Gorecki, Sierżant z bataliionu grenadyierów gwardyi, Franciszek Bobiński; sierżant z bataliionu strzelców pieszych gwardyi, Wincenty Trzebiński; z pułku 1go strzelców pieszych, sierżant Krzysztof Markowski: z bataliionu grenadyierów gwardyi, Sierżant Alexander Zaidler; z bataliionu strzelców pieszych gwardyi, sierżant Ignacy Karsznicki; z pułku 1go strzelców pieszych, podchorąży Felix Fontanna; z bataliionu strzelców pieszych gwardyi, podchorąży Juliian Kropiwnicki.

Do pułku 2go strzelców pieszych: Z tegoż pułku, podchorąży Ignacy Czyżewski i sierżant starszy Franciszek Skrzynowski; z bataliionu grenadyierów gwardyi, podchorąży Ludwik Trębicki; z pułku 2go strzelców pieszych, podchorąży Piotr Dunin; sierżanci: Roman Stokowski, Floryan Dąbrowski, Józef Dąbrowski, Michał Szwykowski i Jakób Stoczek.

Do pułku 3go strzelców pieszych: Z tegoż pułku, podchorąży Antoni Przeciszewski; z bataliionu strzelców pieszych gwardyi, sierżant starszy Woyciech Koronkiewicz; z pułku 8go liniiowego, sierżant Woyciech Miączyński, i z bataliionu gre-

nadyierów gwardyi, sierżant Felix Sokołowski.

Do pułku 4go strzelców pieszych: Z tegoż pułku podchorążowie: Serafin Maniński i Michał Muzolf; sierżant starszy Michał Kochański; Sierżanci Ignacy Koszarski i Antoni Barowicz.

W korpusie artylleryi i Inzyniierów: Do półbataliionu inżyniierów: z korpusu inżyniierów, Konduktorowie Szymon Sołkiewicz, Ludwik Chłopicki i Kazimierz Olexiński.]

Przeniesiony zostaie.

Do tegoż półbataliionu: z Sztabu głównego części Jenerała Kwatermistrza Jeneralnego, podporucznik Jan Krosnowski.

Z Petersburga d. 9 Marca d. h.

W tych dniach umarł tu nagle JW. rzeczywisty Radca i Senator Jwan Jwanowicz Kuszelew.

Marszałek Guberniialny Podolski, Xże Czetwertyński mianowany został Szambelanem dworu J. C. K. Mości.

Z Londynu d. 28 Marca.

Królewicz Xże Kumberlandyi, którego małżonka zupełnie wyzdrowiała, dał d. 25 b. m. wielką ucztę, na którey znaydował się także Xiąże Rejent. Przed kilku dniami iadł Xże Reient obiad u Biskupa Exetru. D. 27 były u niego pokoie i zgromadzenie tayney rady.

W. Xże Rossyyski Mikołay przed wyiazdem z Londynu udarował każdego z tych, którzy mu wczasie iego tu pobytu usługiwali, brylantowem pierścieniem i kieską z 40 gwineiami, kamerdynera zaś i marszałka domu brylantowemi wysadzanemi zegarkami i 40 gwineiów.

Xięgarze Sherwood, Neely i Jones oznaymili w pismach publicznych, iż przez szczególnieysze poważanie zdania Lorda Kanclerza o szkodliwość wiersza Wet Tyler przez P. Southey napisanego, a u nich drukowanego, nie będą go powtórnie drukować. (Wat Tyler był hersztem buntu w Anglii pod Rychardem 2gim w r. 1381. P. Southey napisał przed 20 laty wiersz pod tym tytułem, który zawiera zasady Spenceanów; odmienił potem swoie zdanie i iest współpracownikiem pisma *Quarterli Revier.* Niedawno przywiedziono w niższey izbie parlamentu kilka mocnych wyrazów z powyższego wierszu.)

Na Berbice w zachodniey Indyi, iako też okolicach, dało się czuć d. 23 Grudnia r. z. wielkie trzęsienie ziemi.

Wielu officerów z pułku Wattevilla, którzy dawniey chcieli osiąść w Kanadzie, gdzie rząd przeznaczył dla kapitana 120, dla porucznika 80, a dla chorążego 50 morgów gruntu, odmienili teraz swóy zamysł i idą w służbę rokoszanów południowey Ameryki.

Na mieyscu Hiszpańskiego Posła Nunez, przyiedzie tu Margr. del Campo lub Jenerał Palafox.

Jeden z politycznych pisarzy Angielskich podaie stratę, którą W. Brytania przez spadnienie od trzech lat wartości ziemi i dochodu od bydła poniosła, do 300 mill. f. szt.

Mówią, iż rząd Francuzki upraszał rząd nasz o wydanie rozkazów, aby uzbroiona w Tulonie pod Freyssinet wyprawa, którey przeznaczeniem iest ukończenie odrysowania brzegów nowey Hollandyi, we wszystkich osadach Angielskich znalazła przystęp i wsparcie. Rząd Angielski nie tylko zezwolił na to, ale wysyła na toż przeznaczenie z portu Jakson swóy okręt.

Rozchodzi się pogłoska, iż przybyły tu z wyspy S. Heleny officer Piątkowski, chce wydać odpowiedź na mianą w niższey izbie parlamentu mowę przez Lorda Bathurst. Będzie ona zapewne przez tę samę osobę napisaną, która wydała pismo Santine.

Sukcessorowie sławnego Beaumarchais roszczą sobie do północney Ameryki 1 mill. franków pretensyi i podali o to do kongressu.

Bill przeciw buntowniczem zgromadzeniem został d. 25 w wyższey izbie większością 111 głosów przeciw 23 przyięty.

Z powodu słabości Mówcy niższey izby i Lorda Castlereagh zostały dziś posiedzenia parlamentu wcześniey niżeli zwyczay do 14 Kwietnia zawieszone. — Dziewięć intratnych urzędów bez obowiązków maią bydź zniesionemi, o czem zdał wczoray sprawę P. Gilbert w skarbowey kommissyi izby niższey.

Z Paryża d. 28 Marca.

Kanclerz stanu na czele deputacyi od izby Parów oddał Królowi d. 25 b. m. przyięty przez tę izbę 109 głosów przeciw 24 budżet na rok bieżący. Król zatwierdził takowy budżet, i wyrokiem d. 26 ogłosił posiedzenia obu izb roku 1816 za ukończone. Izba Parów rozeszła się w milczeniu, a izba Deputowanych przy okrzykach: Niech żyie Król! Pierwszey izbie udzielił wyrok Królewski Xżę Richelieu, a drugiey Minister Lainé.

Dziennik ogólny (Journal general) został z powodu umieszczonego artykułu o obiorach na czas nieograniczony zawieszony, a Dziennik Merkury zupełnie zakazany.

Na teatrze tuteyszym grana była traiedyia Germanikus, którey autorem iest P. Arnault, znany iuż iako autor traiedyi Mayiusza i dowcipnych baiek, szwagier Hr. Regnault de St. Angely, który długo nie mięszał się do żadney partyi, aż nakoniec w r. 1815 za pokazaniem się Bonapartego oświadczył się przeciw Królowi, swoiemu dobroczyńcy i za to w wyroku wygnania umieszczonym został. Uciekł do Belgii, lecz i tam niesądził się bydź bezpiecznym. Mimo tego zezwolił rząd na wystawienie na tuteyszym teatrze iego sztuki, nie bez ostrożności iednak, bo wiedział, że roziątrzy iedną przeciw drugiey partyie ultraroialistów i liberalistów, i zakupił 80 biletów parterowych dla ajentów policyi, którzy mieli przestrzegać spokoyności, z resztą do sztuki się niemięszać. Natłok w teatrze był nadzwyczayny, i do południa wszystkie loże były zakupione, a po południu o godzinie 3 musiano wniyścia pozamykać. Minister policyi P. Cazes przyiechał o godzinie 4 pół do 6tey i zastał iuż taki natłok na parterze, izby się jabłko nie przebiło. Sztuka słuchana była z wielką spokoynością od początku aż do końca i przyklaskiwaniem piękmeyszych scen. Jakoż mienią ią bydź naylepszą z nowych traiedyy po Templaryiuszach. Po ukończeniu sztuki zaczęto wołać głośno i z nieprzystoynością o nazwisko autora, chociaż dobrze wiedziano. Zaledwo wystąpił Talma dla zaspokoienia żądania, gdy w środku parteru człowiek wsparty od 3 młodych officerów dobył pałasza i zaczął głośno gwizdać. Jak tylko postrzeżono pałasz, rzucili się wszyscy na tego, który go dobył i na officerów przy nim będących. W momencie zamienił się parter na plac boiu; każdy tłukł i bił iak tylko mógł, do czego przymięszała się pierwsza galerya i parte-

rowe loże, to iest będący w nich officerowie na połowie żołdu, uymuiąc się za swoiemi kollegami. Przybyła straż woyskowa zaledwo potrafiła przywrócić spokoyność. Człowiek, który naypierwszy pałasz wyciągnął, tak zbity został, iż miał umrzeć. Z tegoż powodu nastąpić miały poiedynki między Pułkownikiem Moncey, synem Marszałka tegoż nazwiska i F. Fitzjames, Anglikiem, tudzież między Pułkownikiem Jaqueminot i P. Barente. Moncey miał zostać raniony. Gdy podczas wrzawy oświadczył Talma, iż autor nie chce bydź wiadomym, odezwał się z parteru głos, iż wiadomość ta nadeyść musiała telegrafem. Do dnia dzisieyszego nie mówią tu o niczem iak tylko o traiedyi Germaniku i o wynikłey z niey traiedyi. Król miał pierwey czytać tę traiedyią, y już z iey osnowy kontent, i gniewał się na zaburzenie z iey powodu. Xże Berry znaydował się na całem iey wystawieniu. Niema iednak więcey bydź graną, i zabroniono oraz bywać z bronią na parterze.

Naczelny wódz woyska Pruskiego we Francyi, Jenerał Ziethen, odprawić ma na początku Kwietnia popis z tymże woyskiem.

Filantropiczno - osadnicze towarzystwo wyprawiło d. 17 b. m. pierwszy okręt z Hawru pod brzegi Afrykańskie. Rzeczone towarzystwo składaiące się z samych prywatnych osob, ma zamiar założenia tam osad Francuzkich. Powyższy okręt powiozł tam znaczną liczbę osadników, mnostwo żywności, narzędzi rękodzielnych i rolniczych, i towarów na zamianę za płody tamteysze.

W układach z stolicą Swiętą względem nowego dla Francyi konkordatu zachodzą wielkie trudności.

Cesarz Marokanski rzadko dozwala wywozu zboża z kraiow swoich; chcąc iednak dać dowód swoiego szacunku dla Króla naszego, nie tylko dozwolił wywoz zboża do Francyi, ale nadto uwolnił toż zboże od opłaty celney.

Bankier Pragski Lemmel, który razem z Wiedeńskim Bankierem Friese kupił we Francyi dobra od Fouché, przybył do Paryża.

Gdy W. Xiąże Rossyyski Mikołay przybył do Maubeuge było to miasto w wieczor oświecone i z okien powiewały lilliiowe chorągwie. Zebranego na popis woyska Rossyyskiego pod Maubeuge było 20,000.

Z Sztokolmu d. 25 Marca.

Rachuią, iż w przeciągu półszosta roku od przybycia Królewicza Następcy tronu, 32 mill. w papierach, czyli w gotowych pieniądzach 14 mill. Talarów, częścią przez traktaty z obcemi Mocarstwami, częścią przez dochody iako wodza Francuzkiego, iego własność, i t. d. weszło do kraiu Szwedzkiego, i temu zasiłkowi przypisać należy prędkie zratowanie się Szwecyi z ogołoconego stanu od roku 1809. Tenże Królewicz wyłożył teraz do 320,000 talarów dla zagodzenia i zniesienia raz na zawsze przedayności stopniów pułkowników i podpułkowników w woysku, nie wspominaiąc o przyłożeniu się iego do podniesienia rządowych papierów r. b. przeszło o 30 od sta. Wszystko to, wraz z przyłączeniem Norwegii, które tak co do politycznego, iako i woyskowego względu powiększyło znaczenie państwa, iedna szlachetnemu temu bohaterowi znakomite w dzieiach mieysca.

Na mowy wimieniu deputacyi woyskowey, &c. z powodu doniesionego, a nieudowodnionego spisku, miane do rzeczonego Królewicza Następcy tronu przez Marszałków Stedingh i Essen, odpowiedział J. Królewiczowska Mość w ięzyku Francuzkim iak następuie:

" Czegoż chce ta słaba i podła garstka wichrzycielów, którzy w ustroniu staraią się zaburzać spokoyność? Gdyby iedynie godzili na życie moie i syna moiego, lekce bym ważył ich zamysły i usiłowania. Jestem żołnierzem, i oddawna nauczyłem się pogardzać życiem, lecz chcąc zachwiać zasady wasze; chcą targnąć się na wasz honor i wolność; muszę więc stanąć w ich obronie. Wolny wybór narodu powołał mię na Następcę tronu Szwedzkiego. Wie o tem woysko; nie starałem się o ten zaszczyt, ale usprawiedliwiłem go, broniąc wyboru waszego. Nie przybyłem zaiste w pośród was dla zaspokoienia próżney dumy, bo dosyć iuż sobie sławy ziednałem. Szczęśliwość Szwecyi iest iedynym celem moiego dążenia, iedyną sprężyną moich czynności. Jeślibym kiedy zapomniał, co wam winienem, ieślibym upoiony władzą, chciał się kiedy targnąć na wolność waszę, donoszę, dosyć iest przywołać mię, abym do siebie samego powrócił; a ieślibym takim był nieprzyiacielem własnego moiego honoru i szczęścia, ażebym was niechciał słuchać, obróćcie natenczas, pozwalam, przeciwko mnie ten sam oręż, który w tey chwili ku obronie moiey ofiaruiecie. Nie potrzeba wam Mości Panowie, ponawiać przysięgi waszey; byłbym niewdzięcznikiem, gdybym waszego sposobu myślenia nie poznawał. Ośmielono się rzucić podeyrzenie na kilku moich towarzyszów oręża; nie przypuszczałem do siebie tak obmierzłey myśli; z czułością i wdzięcznością przypomniałem sobie nazwisko Oyca, które mi woysko tak często dawało. Waleczny nie może bydź krzywoprzysięzcą, honor i wierność mieszczą się zawsze pod suknią i w piersiach żołnierza.,, — W odpowiedzi obywatelom stolicy oświadczył Królewicz: — " Od kilku iuż miesięcy rozmaite roznoszono pogłoski. To głoszono, iż Król umarł, to iż móy syn kona; nakoniec iż życie moie iest w niebezpieczeństwie. Chciano tym sposobem rozszerzyć trwogę w kraiu. Rozmaite doniesienia ściągnęły uwagę policyi, a nawet rządu. Rozpoczęto śledztwa, i czy to występni, czy fałszywi donosiciele, będą podług prawa ukaranemi. Ośmielono się przytaczać nazwisko rodziny, którąście od tronu wyłączyli. Wiecie sami, iż nie ia to iestem przyczyną iey losu, a gdzie mnie wybrali, zrzekłem się dla was przyiemności i spokoyności prywatnego życia, któremu resztę dni moich poświęciłem. Przybyłem do was, i w rękoymię oddałem wam móy pałasz i czyny moie. Gdybym do tego ieszcze mógł przyłączyć szereg przodków od Karola Martell, pragnąłbym tego iedynie dla was samych; bo co do mnie, przestaię na przysługach, którem uczynił, i na sławie, którą sobie ziednałem. Mogę ieszcze te prawa powiększyć przysposobieniem mnie za syna przez Króla i iednomyślnym wyborem wolnego narodu. Zasadzam na tem moie prawa; a dopóki honor i sprawiedliwość nie zostaną wygnane z naszey ziemi, dopóty prawa te będą świętszemi, aniżeli gdybym od Odina ród móy wywodził. Dzieie świata okazuią, iż nigdy żaden Monarcha nie wstąpił na tron, chyba za ze-

zwoleniem narodu lub mocą oręża. Nie z orężem w ręku utorowałem sobie drogę do następstwa tronu Szwedzkiego. Wolny wybór narodu powołał mnie do niego, a to iest moie prawo, na którem polegam i t. d. — Mówcy stanu włościan, który zaręczył, iż wszyscy włościanie potrafią bronić praw iego, odpowiedział Królewicz: — " Dla uprzątnienia obawy waszey, mogę was zapewnić, iż publiczna spokoyność i całość Konstytucyi nie są wystawione na naymnieysze niebezpieczeństwo.,, — Nikogo ieszcze nie uwięziono, lecz iuż kilka osób badano.

Za sprzedanie powiększey części grunta rozebranych warowni Gotenburga znaczna summa obroconą została na założenie szkoły pod nazwiskiem Xcia Oskara dla 100 żołnierskich dzieci.

Z Kassel d. 26 Marca.

Często w pismach publicznych wspomniany Ekonom Hoffmann, nabywca wsi niegdy zakonney w byłem powiecie Marburgskim, bawił tu długi czas dla ukończenia popartey od seymu Niemieckiego swey sprawy. Gdy ta sprawa dla skutków swoich i podanego przeciw niey pisma Elektora Heskiego do seymu Niemieckiego, wiele uczyniła wrażenia, nie będą zatem niektóre o iey biegu szczegóły dla Czytelnika oboiętnemi. Na napadane przez Ekonoma Hoffmana naywyższey w Kassel władzy dobrze ułożone i wyrokiem seymu poparte przełożenie, w którem prosił o zostawienie go przy iego własności, lub żeby się niezdawał nieposłusznym, ofiarował odstąpić tę wieś Elektorowi za wypłaceniem mu teraźnieyszey iey wartości, nastąpiła rezolucyia: " Do żądania proszącego niema co dodać.,, Gdy Hoffmann zapytał się potem, coby ten wyraz miał znaczyć, dano mu poznać, iż ma prosić o wyznaczenie kommissyi do ułożenia się z nim. Uczynił to Hoffmann, i tayna rada odesłała go do naywyższey kamery dochodów, która miała ułożyć się z proszącym i układ ten pod naywyższe zatwierdzenie podać. Wezwany zatem został od naywyższey kamery, aby podał swoie propozycyie, która dała mu razem poznać, iż chce co tylko będzie można uczynić, aby ta sprawa nie wytoczyła się znowu do seymu Niemieckiego. Pomimo tego uczynione przez Hoffmanna propozycyie i przez naywyższą kamerę za słuszne uznane, odrzucone iednak od Dworu zupełnie zostały, i nawet wieś Hoffmanna podano w Marburgskiey gazecie na licytacyią w d. 11 Marca do dzierżawy. Hoffmann zaniósł przeciw temu do rządu Marburgskiego protestacya chociaż wiedział, iż nie będzie przyięta. Czynił oprócz tego niektóre ieszcze usiłowania dla ułożenia się w dobry sposób, ale nadaremnie, gdyż żądania Elektora były zanadto przesadzone. Nie pozostało mu zatem, iak oświadczyć urzędownie, iż bez zniszczenia siebie i swoiey rodziny nie może przystać na podane mu propozycyie, i przymuszonem iest wyiechać d. 15 Marca z Kassel dla poszukiwania daley u seymu Niemieckiego swoiego prawa. Jakoż odiechał do Marburga.

Z Bruxelli d 30 Marca.

Z powodu chrzcin syna Następcy tronu rozkazał Król pomiędzy ubogich tuteyszych rozdać 5000 złh. — Woyska które tu na tę uroczystość przybyły, iuż nazad odciągnęły.

W tych dniach przechodziły tędy powracaiące z Francyi woyska z kontyniensu Hanowerskiego.

Xże Wellington iest tu po Wielkiey nocy oczekiwany. Odchodzące z Francyi działa Duńskie władowane będą na okręty w Kale, a Rossyyskie w Dunkierce. Angielskie woyska powracaią przez Kale do kraiu. Ubytek w 5tey części sprzymierzonego woyska we Francyi obchodzony był w Lill ucztami.

Xiądz Foer osadzony iest w więzieniu Vilworden i odbiera od przyiaciół wszelkiego rodzaiu wsparcie. Zabrał tam z sobą znaczną liczbę Xiążek.

Jak słychać Królewicz Angielski, Xżę Kentu, ma tey wiosny przedsięwziąść podroż do Hanoweru.

Z Gandawy d. 28 Marca.

Wczoray nadszedł tu rozkaz, ażeby nasz Biskup stawił się przed sądem w Bruxelli. Nie zastał go i zrobiono tylko wywód słowny. Z rzeczonym rozkazem przybyło razem kilkunastu żandarmów konnych dla zaprowadzenia naszego Biskupa do Bruxelli; lecz on przewiduiąc to, odiechał do Jpern, a stamtąd uda się zapewne do swey oyczyzny Francyi. Przed wyiazdem odebrał zaległą swoią płacę.

Z Stuttgardu d 27 Marca.

Dziś stawiona została przed N. Królem deputacyia od Katolickich członków stanów, na którey czele znayd wał się Biskup Tempu, jeneralny Wikaryiusz w Ellwengen, Xże Hohenlohe-Waldenburg, która złożyła mu w adressie naypokornieysze podziękowanie za ugruntowanie w proiekcie konstytucyi praw Katolickiego kościoła w królestwie Wirtemberskiem.

Z Drezna d. 24 Marca.

Wiemy z pewnego zródła, że N. Cesarz Rossyyski, gdy Król Saski przystąpił do Swiętego Przymierza, wezwał do tegoż przymierza także Dwory Weimarski, Kasselski, Oldenburski i Meklenburski.

Sprawuiący tu dotąd Ces. Rossyyskie interessa, Baron Krüdener, (krewny, ale nie syn sławney z rożnych pism tegoż nazwiska Damy) czyni przygotowania do wyiazdu dla wypocznienia po ciągłey pracy w oyczystem siedlisku.

Z Włoch d. 20 Marca.

Pisma Włoskie mowią, że Turcyia wielkie czyni uzbraiania i wybiera rekrutów.

Przybywaiącem osobom z Lombardsko-Weneckiego królestwa zabronione iest wniyście do kraiów Piemontskich, ieżeli nie są przyzwoitemi paszportami zdrowia opatrzone. Lecz plamista gorączka, która tam panowała, prawie iuż ustała.

Angielski Poseł przy Dworze Neapolitańskim, Kawaler Court, oddał Królowi d. 9 b. m. nowy list wierzytelny od swoiego Dworu, w ktorym ten przyznaie nowo przybrany tytuł przez tego Monarchę Króla obu Sycyli.

Xże i Xiężna Modeny opuścili d. 20 b. m. Turyn i powracaią do swoich kraiów. Król Sardyński odprowadził ich z swoią rodziną do Alexandryi, a stamtąd udał się do Genui.

Z Kopenhagi d 1 Kwietnia.

Za przyczynę spadania ceny zboża tak w Danii, iako też w Xięztwach do Danii należących, podaią wielki onego nawoz do Hollandyi z portów morza Baltyckiego.

Kamera dochodów Królewskich wyznaczyła na przeciąg 5 lat nagrody za uzbroienie w portach Duńskich i Xięztw okrętów na połow wieloryba, &c. pod Spitzbergiem.

W tych dniach utopiło się dwóch hurtownych kupców, a trzeci zaginął, i iak się domyślaią zapewne się także utopił.

DODATEK
DO Nro 31.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 16 KWIETNIA 1817 Roku WE SZRODĘ.

Z Sławic d. 10 Kwietnia.

Zeszły z tego świata na dniu 8 b. m. W. Paweł Rohland po skończonym 91 roku przykładnego życia swoiego przez JW. JX. Nowińskiego Biskupa Biblińskiego w assystencyi licznego zgromadzonego Duchowieństwa, Familii, Przyiacioł, Cechów z miasta obwodowego Miechowa przybyłych i ludu, w tuteyszym Kosciele dziś został pochowany. Westchnienia do Wszechmocnego czynione z nieutulonym żalem pozostałey Małżonki, Dzieci, Wnuków, Przyiacioł i Włościan towarzyszyły temu w oyczyźnie zasłużonemu Mężowi do grobu. Położywszy przez sprawowanie przeszło 40 lat Urzędu zasługi w oyczyźnie, obrał sobie ustronie, w którym pędząc ostatnie lata życia swoiego doczekał się pożądaney z troyga dzieci pociechy. Tu to wolnego od wyrzutów sumnienia i nieznaiącego cierpien, zastała go ostatnia choroba poprzednia śmierci, którey wyglądał i przyiął ią bez zatrwożenia. Cieniom iego dziś czyniąc ostatnią usługę, gdy już zniknął z oczów śmiertelnych, napełniły świątynią smutne łkania familii, dotkliwy żal przyiacioł, powszechny płacz włościan przy błagalnym poleceniu iego ducha Wszechmocnemu!

Od brzegow Menu d. 2 Kwietnia.

W. Xże Rossyyski Mikołay przybył dziś do Frankfortu i wysiadł do gościnni pod Cesarzem. W nocy z d. 2 na 3ci udać się ma w dalszą podroż do Stuttgardu.

Z strony Francuzkiey dyrekcyi poczty nadeszła do ościennych pocztowych urzędów prośba, aby przychodzące z Lewantu i Barbaryi listy i rzeczy osobno zawiiały, ażeby ie można ieszcze raz oczyścić. Lecz dobre urządzenia Austryi i we Włoszech dla zapobieżenia zarazie, zdaią się niepotrzebną czynić tę z strony Francuzkiego rządu w tey mierze ostrożność.

W wielkiem Xięztwie Darmstadtskim zayść maią ważne odmiany. 1) Zaprowadzenie nowego prawa cywilnego i sądowego postępowania. 2) Nowe urządzenie woyska i 3) cywilnych urzędów.

Xiężna Wallii odiechała d. 28 Marca rano z Karlsruhe do Badenu.

W. Xże Meklenbursko - Strelicki odiechał z Kassel do swoiego kraiu.

Z Madrytu d. 2 Marca.

Dwor tuteyszy nie uznał ieszcze nowego tytułu Króla obu Sycyliy. Ale, że to iuż niektóre ościenne Dwory uczyniły, zdaie się zatem, iż Dwor nasz oczekuie tylko na uznanie tego tytułu przez Dwory północne. Don Pedro Cevallos, przeznaczony na posła do Neapolu, ma iednak na wierzytelny list w Rzymie oczekiwać. Neapolitański Poseł przy naszem Dworze, Xże de Scilla, nie oddał także ieszcze Królowi wierzytelnego swoiego listu.

Ces. Austryiacki Sekretarz poselstwa, Baron Hügel, poiechał d. 16 p. m. do Kadyxu, skąd uda się do Gibraltaru i tam oczekiwać będzie na fregatę Austryiacką, na którey wraz z posłem uda się do Rio-Janeiro w Brazylii.

Dziś ogłoszony tu został nowy edykt zakazuiący wielu z tytułu wymienionych Xiążek. Podzielone są na dwie klassy; w pierwszey zawieraią się takie, które nawet za pozwoleniem Inkwizycyi nie mogą bydź czytane; iest ich osm, a między niemi i dzieła Woltera; w drugiey, mogące bydź za pozwoleniem czytane, a tych iest 47, między któremi Benjamina Constant *Principes de politiques*, Lacroix *Elemens du droit de gens*, Opera Visitandines, Adele i Teodor Pani Genlis, &c.

Z Stambułu d. 25 Lutego.

Wybuchły tu d. 18 b. m. w okolicy Schehsade-Baschi pożar obrocił przeszło 300 domów w pyrzynę. Dom Reiseffendego byłby także niezawodnie stał się postwą płomieni, gdyby W. Sułtan nie był się osobiście udał na mieysce pożaru i z wielką nieustraszonnością nie zachęcał ludzi do prędkiego gaszenia, przez co iedynie powyższy dom ocalony został. D. 21 podobnyż pożar wszczął się w Ormiańskiey części miasta i kilkanaście domów pochłonął. Kapitan Basza wystawiał się tu na naywiększe niebezpieczeństwa, ale przecież nie poniosł żadnego uszkodzenia.

Z Dardanellów donoszą, iż piórun uderzył w prochownią w Lemnos, i onę zapalił, przez co wiele tamteyszych warowni i gmachów obalonych zostało.

Zaszłe na granicy Perskiey zatargi, które groziły woyną, zbliżaią się, iak słychać do wzaiemnego zagodzenia.

Mowią tu o proiekcie pomnożenia żołnierzy morskich do 20,000. Korpus artylerzystów ma także bydź powiększony.

Stan zdrowia w tuteyszey stolicy znacznie polepszył się w tym miesiącu. Do szpitala Greckiego w siedmiu wieżach morowey choroby nie przybyło iak 3 chorych, a do szpitala za Perą 6ciu; w pierszym umarło tylko 2, a w 2gim 4 ludzi na tę chorobę. Dozorcom innych szpitalów, które iuż są wyczyszczone, wolno nawet na miasto wychodzić. Ostatnie także doniesienia z Smirny i Kanei wzmiankuią tylko o poiedynczych pomorach na morową chorobę.

Dnia 14 i 15 Kwietnia 1817.

Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł.	gr.	2. Zł.	gr.	3. Zł.	gr.	4. Zł.	gr
Pszenicy	42	—	40	—	38	—	36	—
— Żyta	32	—	30	—	28	—	27	—
— Jęczmienia	23	—	21	—	20	—	18	—
— Owsa	11	15	11	—	10	15	10	—
— Jagieł	50	—	47	—	45	—	42	—
— Grochu	26	—	24	—	22	—	20	—
— Rzepaku	28	—	26	—	24	—	20	—

DONIESIENIA.

Behm de Brandow, posiadacz włości Rakowice w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa, upraszał mnie niżey podpisanego, ażebym w teyże włości urządził Gorzelnią według naynowszych gospodarstwa wieyskiego zasad. Zaiąłem się przeto tym przedmiotem, i rzeczywiście na ten koniec kilka miesięcy pracy poświęciłem. W ciągu urządzenia Gorzelni teyże, wielu Przyiaciół moich i Obywateli włoście i gorzelnie dziedzicznie posiadaiących żądali, ażebym po ukończeniu dzieła i wyprobowaniu onegoż, udzielił wiadomości o przymiotach, władzach i skutkach Rakowickiey Gorzelni. Zadosyć więc czyniąc życzeniom Szanownych Obywateli po dokończeniu przedsięwziętego dzieła, uwiadomić ich mam honor: że

W gorzelni Rakowickiey w przeciągu 24 godzin, za pomocą pięciu korcy węgla kamiennego iako materyał palny użytego, po 22 korcach (20 korcy Ziemniaków i 2 korcy Słodu ięczmiennego) zatartey roboty (Maische) w sześciu razach nabiianey, odpędziłem garniec (Blase) z naywiększą łatwością.

Nie mogę nateraz Szanownych Obywateli zapewnić o istotnym maximum z Ziemniakowey iak wyżey namienioney mieszaniny spodziewać się mogącego wyrobku; albowiem, urządzenie Gorzelni teyże, wzięło swóy koniec dopiero w początku miesiąca Lutego r. b. w którym to czasie pędzić Wódkę zaczęliśmy; lecz po otworzeniu piwnic znalazłem Ziemniaki powyrastałe. Jakiego wyrobku z drowych, a iakiego z wyrosłych spodziewać się można Ziemniaków? Zostawiam to rozsądkowi Obywateli w rzeczy biegłych. Jednakowoż rzetelnie oświadczyć mam honor: że pomimo wyrosłe i z iłowatych gruntów zbierane Ziemniaki łącząc w to Słod wyżey namieniony, wydały mi przecież każdy korzec kwart 14 czystey Szumowki w stopniu 50 według (Scala Tralles) wagi Alcoholiczney. Wnoszę więc, że dobre Ziemniaki w ilości iak wyżey z każdego korca od 15 do 16 kwart czystey i podobneyże obiecuią wydać Szumowki; tym sposobem więc okazuię i dowodzę, że i w kraiu naszem dokonanem bydź może to, co w Slązku Pruskim od dawna istnie. Wyznać iednak rzetelnie muszę, że garce Rakowickie nie są istotną przyczyną tak znacznego iuż reprodukowanego, lub spodziewanego wyrobku Szumowki. Garce bowiem te w całey swey wewnętrzney i zewnętrzney organizacyi, postawie i budowie; maią tylko za iedyny cel pośpiech reprodukcyi Szumowki, i oszczędność materyiałów palnych. Jedynie dobrze zatarta robota (Maische) dokłodnie zarządzone i należycie ukończone oneyże kiśnienie (Gährung) teyże reprodukcyi istotnemi są sprawcami. — Nakoniec

Z prawdziwym ukontentowaniem i wdzięcznością ku zasłużoney sławie i zaszczytowi Ur. Jozefa Kossowskiego kotlarza Obywatela Krakowskiego wyznać mam za obowiązek: że ieżeli Gorzelnia Rakowicka w obliczu sędziów bezstronnych, Obywateli rzecz znaiących na iakążkolwiek zasłuży uwagę, w tedy padnie udział sławy temu godnemu Mężowi, któremu znaczną część czynnego i dokładnego do urządzenia pomienioney Gorzelni przyłożenia się, winienem. Ten bowiem tak trudną i mozolną organizacyią wewnętrzną ogrzewalni (Maischwärmer) (*) zarządził, a ieszcze więcey mozolne połączenie oneyże z Garcem wyrobkowym (Guts Blase) zręcznie, fundamentalnie i dla Właściciela z korzyścią, za pomocą gruntowey znaiomości swey sztuki tak praktycznie iak Teorycznie, do pożądanego doprowadził skutku.

Oddaiąc przeto oświadczenie ninieysze iako upominek talentom i geniuszowi Ur. Kossowskiego, wyznać z mey strony winienem; że te, na względy Obywateli i na protekcyią Rządu słusznie zasłużyły. — W Krakowie dnia 14 Kwietnia 1817.

Rudolph Jenny.

(*) Ogrzewalnia ta, iest Garniec do rozgrzewania iuż wykiśnioney i do nabiiania gotowey roboty służący. Rozgrzewa on robotę aż do stopnia waru (Siedpunckt) nie potrzebuiąc ani łóta materyiału palnego, poczem nabiia się robota tak rozgrzana w Garcu wyrobku, przez co zyskuie się na czasie przeszło dwie godziny i oszczędza się materyiał palny w tym ... ciągu czasu pod Garcem robotą zimno nabitym, aż do stopnia waru spłonąć daremnie mogący.

)2(

Obwieszczenie Sprzedaży Dóbr. Przez Cesar. Królewski Sąd Szlachecki Lwowski mocą niniey szego Edyktu publicznie ogłasza się, iż Dobra z Sukcessyi niegdyś Stanisła

Nr. porządkowy	DOBRA	Cyrkuł	Cena fiskalna w ważnych holenderskich Dukatach	Numer Familii.	Roczne dni Pańszczyzny. Ciągła.	Roczne dni Pańszczyzny. piesza.	Dominiorne Grunta. morgi.
					Pańszczyzna.		
1.	Przy Krakowie leżące dobra Ludwinów Katarzyńsko, i Podobieńsko		2252	38	—	1120	52 14/16
2.	W Cyrkule Sandeckim leżące Dobra Krasne, Biczyce, i Trzetrzewina		2280	80	2184	3870	250
3.	W Bocheńskim Cyrkule leżące Dobra Jadowniki i Maszkienice		11092	426	przychód iest z Ziarna wyrachowany.		429 3/8
4.	W Przemyskim Cyrkule leżące Dobra Tuligłowy, Zarzyce, Krolin, i Piaski		8814	156	2904	12075	703 3/16
5.	W tym samym Cyrkule leżące dawniey do Klucza Twierdzy należące, a dla kupuiących oddzielone Dobra Nowosielica . . .		405	15	—	891	— —
6.	Dobra Mikulince, Budyłów i Kułaczyn . .	w Cyrkule Kolomeyskim	8094	155	2953	2009	646 5/8
7.	Dobra Stecowa i Russow	w Cyrkule Kolomeyskim	14734	369	7950	6673	732 3/8
8.	Dobra Dzurów	w Cyrkule Kolomeyskim	5906	258	1374	1254	119 7/8
9.	Dobra Zakrzewce i Targowica . .	w Cyrkule Kolomeyskim	6030	123	4420	2444	260 1/4
10.	Dobra Zabie i Stupyika	w Cyrkule Kolomeyskim	7153	709	—	3730	— —
11.	Dobra Roznow i Nowosielica . . .	w Cyrkule Kolomeyskim	11135	763	2240	1032	10 2/4
12.	Dobra Byszkowice . . .	w Cyrkule Samborskim.	15770	268	7098	18253	465 2/4
13.	Dobra Maxymowice . . .	w Cyrkule Samborskim.	4859	49	2484	3610	191 3/4
14.	Dobra Pianowice	w Cyrkule Samborskim.	6382	82	5265	4253	224 1/4
15.	Dobra Łanowice	w Cyrkule Samborskim.	6922	86	4836	7332	305 2/4

W tuteyszym Sądzie Szlacheckim dnia 29 Maia 1817 roku, o godzinie 9tey z rana, a 3ciey po południu, i tak daley w następuiących dniach, wyiąwszy dnie Świąteczne przez publiczną licytacyią pod następuiącemi warunkami sprzedawane będą.

1. Każdy chęć licytowania maiący dziesiątą część ceny fiskalney, iako wadium, przed Kommissyią licytacyyną w gotowych pieniądzach, to iest w złocie ważnym hollenderskim złoży, albo też gdyby współwierzycielem massy Prota Potockiego, lub wierzycielem niegdyś Jana Hr. Ossolińskiego, iako naygłównieyszego wspomnionych Dóbr właściciela był, takowe wadium sposobem poniżey w punkcie 9 wymienionym ułatwi.

2. Gdy zaś te Dobra długami wspólnemi massy Stanisława Kossakowskiego, iako ieszcze pomiędzy Sukcessorami tegoż niepodzielonemi obciążone są, i niektóre długi chociaż iuż zaspokoione dotąd nieextabulowane znayduią się. —— Które te wszystkie długi Kredytorowie Prota Potockiego sami zaspokoić obowięzuią się, wyiąwszy Erekcyie Kościołów oboyga obrządku, które iako ciężar do gruntu przywiązany, kupiący bez wszelkiego wynagrodzenia, czyli potrącenia z szacunku na siebie przyymą. więc

wa Kossakowskiego dla massy konkursaalney Prota Potockiego, podług losowania w nayWyższey Instancyi zatwierdzonego przypadłe; iako to:

kalne grunta podług wymiaru Urbaryalnego.					ADNOTACYA.
Łąki.	Ogrody.	Stawy	Pastwiska.	Las.	
morgi.	morgi.	morgi.	morgi.	morgi.	
2 13/16	3 5/16	— —	6 6/16	— —	Ten wymiar tych Realności iest błędny w Ludwinowie, gdy roczny wysiew czyni tylko 80 korcy.
23 3/8	23 3/4	— —	160	448 3/4	Z wyłaczeniem Biczyckich i Trzetrzewinskich lasów, reszta dominikalnych gruntów tychże Dóbr (podług Kontraktu, który w Registraturze widzianym bydź może) iest na 15 lat, między poddanych za opłatę czynszu, podzielona.
35 3/4	4 3/4	— —	80	301 7/8	
32 7/8	8 3/8	— —	326 2/4	668 3/4	
— —	— —	— —	— —	— —	Reszta rubryk dochodów i realności każdych Dóbr można widzieć w Inwentarzu.
158 7/8	2 7/8	— —	118 5/8	— —	Z Dzurowskich lasów kładzie się tylko ta ilość morgów gdyż pozostała część przez ostateczny dział, i podług uczynioney z Sukcessorami Gołuchowskiego ugody, innym Schedom applikowana iest.
293 3/8	2/4	9 2/4	56 2/4	189 2/4	
6 3/8	7 3/4	— —	— —	942 1/4	
175 1/8	9 3/8	91 2/8	39 5/8	177 3/4	
11 3/4	— —	— —	729 5/8	60775 1/4	
166 1/8	47 9/8	— —	— —	1204	
134	11 1/8	— —	274 2/4	17 1/8	Urbarialny Rozmiar ornych gruntów przy Dobrach Rożnów, iest także błędny, gdy te dobra maią przynaymniey 700 morgów domnikalnego ornego gruntu.
37 2/4	6 7/8	— —	— —	200 1/4	
9 1/4	7 3/4	— —	42 3/8	281 7/8	
92 5/8	3 7/8	— —	146 3/4	211	

wypłacenie szacunkowey summy, iaka z publiczney licytacyi wyniknie, we trzech ratach i terminach nastąpi, to iest: iednę trzecią część, z połączonym wadium zapłaci nabywca we 14 dni od dnia uskutecznioney licytacyi, drugą trzecią część w przeciągu roku iednego, trzecią nakoniec ratę, czyli ostatnią część szacunkowey summy w przeciągu dwóch lat, od uskutecznioney licytacyi rachuiąc, a to zawsze w złocie ważnym hollenderskim, do depozytu Ces. Król. Sądu Szlacheckiego Lwowskiego, lub tam, gdzie przez ten Sąd nakazano będzie. — Takowe wypłacenie wspomnionych rat w terminach oznaczonych pod żadnym względem, ani też pod pozorem nieextabulowanych wszystkich długów wstrzymane lub zwleczone bydź nie może, albowiem iako ninieysza sprzedaż pod powagą Sądu pertraktuiącego dzieie się, tak też do tegoż Sądu należeć będzie, aby summa szacunkowa zapłacona przedaiącym nie inaczey, iak z bespieczeństwem kupuiących wydaną była.

3. Po nastąpionym wypłaceniu pierwszey trzeciey części Summy szacunkowey, kupuiącemu Decret wieczystey i nierozdzielney własności (Dominii perpetui directi et utilis) co do Dobr kupionych wydany, oraz tenże, iako Właściciel takowych Dóbr inta-

bulowanym będzie, resztuiące zaś dwie trzecie części Summy szacunkowey z warunkiem niealienowania, ani onerowania całkowitey szacunkowey summy, z tym dodatkiem w rubryce ciężarów tychże dóbr umieszczone zostaną, że gdyby w terminach tutay punktem 2gim oznaczonych resztuiące dwie trzecie części, a to każda całkowicie w terminie dla niey przepisanym, przez kupuiącego wypłacone nie były, tedy dobra przez niego kupione, na zaspokoienie resztuiącey szacunkowey Summy podług §. 451. ustaw Sądowych z niebezpieczeństwem tegoż kupuiącego relicytowane będą, tenże warunek relicytacyi także i natenczas mieysce mieć będzie, gdyby kupuiący pierwszą trzecią część w 14 dni od dnia uskuteczn oney Licytacyi niewypłacił. —

4. Wyiąwszy dobra Ludwinów, Katarzyńsko i Podobieńsko w tak nazwanym przeszłym Rejonie Krakowskim, tudzież Biczyce, Krasne i Trzetrzewina, w Cyrkule Sandeckim, iako też Jadowniki i Maszkienica w Cyrkule Bocheńskim, nakoniec dobra Zakrzewce i Targowica w Cyrkule Kołomeyskim położone, których wszystkich arendowana possessyia z dniem 24 Czerwca r. b. przez samą ich sprzedaż ustanie, i których fizyczną possessyią w tym samym dniu nabywca obiąć będzie mógł, względem wszystkich wyżey rzeczonych dóbr będzie powinien kupuiący pierwszą Ratę bez żadnego odciągnienia, czyli potrącenia drugą z procentem po 5 od 100 od drugich dwóch Rat, trzecią Ratę z procentem od ostatniey Raty zapłacić; zaś we wszystkich innych dobrach obowiązany iest kupuiący teraźnieyszych Dzierżawców aż do dnia 24 Czerwca 1818 roku utrzymać — a poniewaz procent także za ten trzeci Rok dzierżawy do teraźnieyszych Właścicieli należy i takowy Dzierżawcy w miesiącu Kwietniu r. b. z góry płacić powinni, przeto kupuiący mocen będzie przy wypłaceniu pierwszey trzeciey części szacunku roczną prowizyię po 5 od 100 w złocie Hollenderskim iako wynagrodzenie rocznych prowentów potrącić, drugą zaś Ratę, czyli trzecią część szacunkowey summy bez prowizyi, a trzecią czyli ostatnią Ratę, z prowizyią iednoroczną 5 od 100 liczyć się maiącą, wypłacić iest obowiązany. — Co się tycze dóbr Łanowiec, kupuiący powinien będzie dzierżawce aż do dnia 24 Czerwca 1820 roku stosownie do Kontraktu arędownego, z tymże 12 Lipca 1816 zawartego, i w aktach Registratury sądowey znayduiącego się, w possessyi utrzymać, a sam prowizyią 5 od 100 od Summy szacunkowey na Licytacyi ofiarowaney, tytułem prowentów za Rok 1819 i 1820 kontentować się.

5. Przedaiący pozwalaia, aby intromissyia sądowa do Dóbr kupionych, z zastrzeżeniem iednak praw Dzierżawców w tych dobrach, w których arędowna possessyia przez przedaż nie ustaie, kupuiącemu na iego żądanie i koszta po otrzymanym dekrecie własności, przez przyzwoitego Komornika, uskutecznić się maiąca, była dozwoloną — rozumi się zaś, że Jurysdykcyia dominikalna, którą przedaiący przy wypuszczeniu w possessyią tychże Dóbr dla siebie zachowali, przez kupno i otrzymany dekret własności, we wszystkich ogólnie dobrach, do kupuiącego należeć będzie —

6. Wyiąwszy kwestyę zachodzącą względem podatków i danin publicznych, w tych Dobrach, gdzie arendowna possessyia do dnia 24 Czewrca 1818 roku trwać będzie, którą to kwestyę, massa kredytorów Prota Potockiego, do załatwienia sama na siebie przyymuie, wyiąwszy także prowenta roku trzeciego rzeczoney possessyi, podobnież do massy należącey, iako też wyiąwszy obowiązek Dzierżawcy dóbr Łanowic, co do wybudowania tamże kościoła i niektórych zabudowań parochialnych, w kontrakcie arędownym na siebie przyiętego, i z trzechletnim czynszem do dnia 24 Czerwca 1818 roku należącym kompensować się maiącego, który to obowiązek również do massy przedaiącey dla tego ściągać się będize, że z trzechletnim prowentem dla massy zastrzeżonym w ścisłym zostaie związku — z resztą przedaiący wszystkie obowiązki i prawa swoie, iakie tylko z wyż wspomnionego zadzierżawienia tak przeciw Dzierżawcom bez żadnego wyiątku, iako i tymże przeciw teraźnieyszym przedaiącym służą i w kondycyiach dzierżawy przez publiczną Licytacyię uskutecznioney obwarowane są, na kupuiących, iako przyszłych rzeczonych dóbr Właścicieli przenoszą.

7. Co się tycze granic tychże Dóbr, przedaiący względem obcych przenoszą na kupuiących te prawa, iakie im samym służą, i służyć mogły, względem zaś dóbr,

które z innemi dobrami przedaiących, albo innych współ Sukcessorów niegdy Stanisława Kossakowskiego graniczą, iak w punktach ostatecznego podziału między Sukcessorami tegoż Stanisława Kossakowskiego ostrzeżono iest, kupuiący którzy w prawa przedaiących wstępuią, obowiązani będą granice urbarialne bronić, utrzymać, i podług nich stosować się, a w takowych granicach prawa windykowania awulsów przedaiący, mocą teyże samey przedarzy na kupuiących przenoszą —

8. Ciż przedaiący granice Dóbr na sprzedaż wystawionych, oznaczaiąc z tychże dóbr ani dla siebie, ani dla kogo trzeciego bez różnicy nic nie wyłączaiąc, ale też dobra z całym prawem iakie im należy, przedaiąc, i na kupuiącego przenosząc, z resztą za żadnę rubrykę realności wyżey wyszczególnionych dóbr nie ręczą, ani za żaden niedobór czyli niedostatek odpowiedzialności nie przyymuią — dość że rozległość realności dominikalnych w każdey wsi wskazana, gruntuie się na extrakcie urbaryalnym, który w Registraturze C. K. Sądu Szlacheckiego Lwowskiego zawsze widzianym bydź może — inne rubryki wzięte są z urzędowych detaxacyi, przed ostatecznym podziałem massy Stanisława Kossakowskiego sporządzonych, i w aktach Registratury znayduiących się — ieżeliby więc takowe rubryki, albo w mnieyszey ilości, albo w innym gatunku, albo wcale na gruncie nie znaydowały się, równie też gdyby na gruncie więcey znalazło się, iak tutay podano iest, tedy szkoda lub zysk ztąd wynikaiący samego kupuiącego dotykać będzie — ninieysza Licytacyia dla tego wcześnie ogłasza się, ażeby chęć kupienia maiący, Dobra przeyrzeć, i o tychże istotnie przekonać się mogli — przedaiący nowych detaxacyynych Inwentarzów dla szczupłości czasu, i dla unikniema wielkich wydatków nie mogli zdziałać, i dla tego całkowite swoie prawo co do każdey wsi na kupuiącego przenosząc, od wszelkiey odpowiedzialności, pod iakim bądź pozorem wyniknąć mogącey wolnemi bydź oświadczaią się —

9. Ażeby zaś do tego kupna tak sami współwłaściciele czyli kredytorowie Prota Potockiego, iako też i wierzyciele, niegdyś Jana Hr. Ossolińskiego, naygłównieyszego wierzyciela Prota Potockiego przystąpić mogli, ninieyszym oświadcza się —

a) Ze Schedy czyli partykularne Dekreta kollokacyyne bankowey Warszawskiey Kommissyi poiedynczych Kredytorów, albo ich Cessionariuszów tyczące się, mocą których oni do wspomnionych Dóbr przychodzą, przy publiczney Licytacyi wprawdzie w mieysce gotowych pieniędzy za wadium złożone, in solutom dane bydź mogą, iednak takowe przez wspólnego Kuratora Wierzycieli Prota Potockiego Ur. Adwokata Ohanowicza, iż żadna przeszkoda nie zachodzi, koramizowane bydź powinny —

b) Ze takowe Schedy za wadium nie w całey Summie, które w sobie zawieraią, lecz tylko w połowie czyli 50/100 przyięte będą, nienadwerężaiąc przez to istotney ich wartości, iaka po sprzedaży Dóbr, i po zrobionym podziale długów massy Stanisława Kossakowskiego, a natenczas po uczynionym Bilanse dla każdey Schedy należeć okaże się —

c) Ze po uskutecznioney Licytacyi, takowe Schedy przez Kredytorów in solutum ofiarowane bydź mogą, a to w tey wartości, iaką mieć takowa Scheda przez Licytacyią okaże się, iednak szacunkowa Summa, takowemi Schedami zaspokoiona, czyli bardziey wieś takowym sposobem nabyta, częścią długów Stanisława Kossakowskiego, iaka na kredytorów Prota Potockiego wypada, proporcyonalnie aż do zaspokoienia tychże długów, zawsze obciążona zostanie —

d) Następuiący Kredytorowie, niegdyś Jana Hr. Ossolińskiego iako naygłównieyszego współwierzyciela Prota Potockiego, i Dóbr sprzedać się maiących Współwłaściciela, iako to: W. Michał Kumaniecki co do Summy 2992 i 4260 dukatów — W. Tadeusz Mysłowski co do Summy 2317 dukatów — JW. Julianna Hr. Morska co do Summy 2000 i 60 dukatów — JW. Ignacy Hrabia Morski co do Summy 2500 i 100 dukatów — W. Marianna Woyciechowska co do Summy 4900 dukatów i 1500 rubli — tutay wyszczególnionych to iest same kapitały po 100/100 rachuiąc, z kondycyią wyżey co do Sched Wierzycieli Prota Potockiego tu pod litt. *a*) przepisaną, przy Licytacyi titulo wadii należącego ofiarowania będą mieć prawo, co także ściąga się i do kredyto-

rów P. Maryiannę Woycіechowską w tabuli wyprzedzaiących, którzy pretensyie swoie przed licytacyią sądownie przyznane mieć będą.

e) po skończoney Licytacyi i po uczynionym Bilansie Summy szacunkowey względnie do Summy 172146 Czerwonych złotych, Ci, którzy za zdolnych i właściwych do ofiarowania sposobem wyżey opisanym pretensyi swoiey za wadium uznanemi są i będą, Ci potem całą pretensyią wraz z prowizyiami in solutum Summy szacunkowey ofiarować będą mieli prawo; od wielości zaś Summy z Licytacyi zebraney będzie zależało, którzy także z późnieyszych Kredytorów w sposobie wyszczególnionym pretensyie swoie przeciw massie Ossolińskiego, przysądzone in solutum ofiarować będą mogli, dla tego —

f) ograniczenie wartości pretensyi Kredytorów Ossolińskich, do pewney liczby rozciągnione, dla większego bezpieczeństwa częścią przedaiących, częścią nawet samych Kredytorów Ossolińskich uczynione, prawom innych Kredytorów Ossolińskiego tak co do pierwszeństwa tabularnego, iako też ieżeli porcyia, która dla massy Ossolińskiego z massy Kredytorów Prota Potockiego po sprzedarzy dóbr, i po uczynionym między Sukcessorami Stanisława Kossakowskiego finalnym obrachunku wspólnych długów należeć okaże się, do zadosyć uczynienia wszystkim intabulowanym Wierzycielom Jana Hrabi Ossolińskiego wystarczy, co do całych kapitalnych Summ, i należących się prowizyi, wcale uwłaczać nie będzie.

10. Po wypłaceniu przez kupuiącego całkowitey szacunkowey Summy, wszystkie długi z rzeczonych dóbr wraz z ewikcyią ex officyo extabulowane i na szacunek Licytacyyny przeniesione będą. —

11 Chęć licytowania maiącym wolność zostawia się, kondycyie Licytacyi w oryginale, iako też Detaxacyie i Inwentarze Dóbr w Registraturze sądowey widzieć. —

Datum w Lwowie dnia 25 Lutego 1817.

Zawiadomiam Publiczność, iż pod d. 11 Kwietnia r. b. odwołałem urzędownie Plenipotencyią jeneralną na osobę W. Jmć X. Antoniego Fryderyka Olszyckiego, Beneficyianta Kolegiaty S. Anny w Krakowie, pod d. 18 Listopada w r. 181. zrobioną, a zatem iuż odtąd wszelkie czynności tegoż W. JX. Olszyckiego za nieważne poczytanemi będą. — Dan w Krakowie dnia 14 Kwietnia 1817. —

Jan Kanty Bibersztyn Starowieyski.

Fr. de Jussen, emigrowany 47 letni Kapłan, który był iuż nauczycielem, plebanem i iest autorem 4 Xiążek, od dawna w Polszcze bawiący, zamyśla, aby na próżno czasu nie trawić i stać się użytecznym, dawać prywatne lekcyie ięzyków łacińskiego, niemieckiego, francuzkiego, arytmetyki, jeografii, historyi, fizyki, &c. za zwykłą zapłatą. Jeżeliby się znaczna uczniów liczba znalazła, tedy ofiaruie przybrać kilku ubogich uczniów z wyższych klass dobre maiących zaświadczenie, dla informowania ich bezpłatnie w fizyce, filozofii lub teologii. Nauki te dawane będą w ięzyku łacińskim. O dalszych o tem warunkach dowiedzieć się na teraz można w Klasztorze u XX. Bernardynów na Stradomiu od godziny 2 do 4tey po południu u niego samego.

Wieś Kawęczyn pod Pinczowem w gruntach tędziny z lasem Dębowym i Sosnowym iest do sprzedania. Życzący wniść w takowę czynność, zgłosi się do dziedzica tamże zamieszkałego.

O znalezionych pierścionkach na d. 7 Kwietnia r. b. w liczbie sztuk ośmiu; można się dowiedzieć we wsi Korzkwi JW. Jakubowey Wodzickiey pod Nr. 4.

Osoba maiąca wiadomości filozoficzne i prawne niemniey ięzyków polskiego, niemieckiego i łacińskiego z determinowała się zdatność swoię do uczenia młodzieży poświęcić. — Życzący sobie iey zdatności użyć, mogą w mieszkaniu Redaktora Gazety Krakowskiey o każdym przedmiocie, przez Nich żądanym dokładną wiadomość powziąść. Dan w Krakowie d. 6 Kwietnia 1817 roku.